

ТОП-ТЕМИ: [здоров'я](#)
[Володимир Зеленський](#)

[Статті](#) > Як ВО Свобода втратила свій шанс на політичне майбутнє

Як ВО Свобода втратила свій шанс на політичне майбутнє

Автор: [Назар Даниленко «Фраза»](#)

Историк

27.02.26
09:42

 266

Всеукраїнське об'єднання «Свобода», на думку багатьох експертів і пересічних громадян України, вважається партією, що сформована на чітких ідеологічних засадах. Це є майже винятком, особливо після зникнення соціалістів та комуністів. Пік її популярності припав на 2009-2012 роки. Після свого ребрендингу ВО «Свобода», яка до 2004 року називалася Соціал-націоналістична партія України, змінила свого лідера. Він [змінив](#) Ярослава Андрушківа. Парламентські вибори 2006 і 2007 року принесли партії 0,36 і 0,76 відсотка, сумарно отримавши 270 тисяч голосів виборців.

Одандк, вже позачергові вибори до Тернопільської обласної ради 15 березня 2009 року, де націоналісти здобули перемогу з результатом понад 34,69 відсотка, стали для політсили початком електорального підйому. 31 жовтня 2010 року свободівці змогли вийти за електоральні межі Західного регіону, програвши вибори на Закарпатті, але отримавши депутатські фракції у Житомирській, Вінницькій міських радах, а також Київській обласній раді. У жовтні 2015 вони повторять цей результат, додатково утворивши свої фракції у Кіровоградській обласній і Кропивницькій міській радах.

Якщо повернутися до хронології, то ми маємо згадати проміжні вибори 28 жовтня 2012 року, коли ВО «Свобода» посіла 5 місце на виборах до парламенту, отримавши 10,45 відсотків, або 2 129 246 голосів виборців. Такий результат можна пояснити двома чинниками. По-перше, активізацією західноукраїнського виборця, який завжди демонстрував найвищу явку на виборах, а, по-друге, відхід до «Свободи» частини електорату «Батьківщини» на Заході, Півночі і Центрі України, а також залученням електорату партії «Наша Україна», яка тоді посіла 7 місце (1,11 відсотка, або 226 482 голоси виборців). По-третє, впливом голови економічної ради ВО «Свобода», бізнесмена [Ігоря Кривецького](#), який був нардепом 7 скликання і став основним фінансистом партії, що дало їй ресурс для агітаційної роботи.

Революція гідності 2013-2014 років, яка забрала життя 19 партійців «Свободи» на Майдані Незалежності у Києві, і російсько-українська війна, яка триває вже 12 років, відібравши життя 200 націоналістів, які були на фронті, не зупинили згасання і не сприяли її поверненню на національний рівень. Останні роки ми спостерігаємо [повзуче згортання](#) до її електорального ареалу в межах Галичини, Буковини і Волині. Партія отримала всього 4,71 відсотка, або 742 722 голоси, маючи лише 6 мажоритарників.

Партії не допомогли навіть кабмінські крісла в.о міністра оборони Ігоря Тенюха, віцепрем'єра з питань гуманітарної політики Івана Сича, міністра екології і природних ресурсів Андрія Мохника, а також міністра аграрної політики і продовольства Андрія Швайки. Тоді партія провела кадрову чистку, втративши близько 1200 чоловік, цей крок суттєво вплинув на рейтинг партії.

Але в 2015 році партійці «Свободи», які [боронять](#) Україну, створили «Легіон Свободи», де були об'єднані їх побратими зі ЗСУ, НГУ і добровольчих батальйонів Міністерства внутрішніх справ України. Сьогодні батальйон [очолює](#) свободівець Петро Кузик, який є підполковником бригади Національної гвардії «Рубіж».

У березні в 2015 році своє членство в «Свободі» припинив Сергій Рудик, який у 2014 обирався як самовисуванець і партієць. У [чинному парламенті](#) входить до «партія «За майбутнє». Нині С. Рудик [перебуває](#) в лавах Збройних сил України. Того ж року націоналісти [отримали](#) лише 1,32 відсотка або 1411 мандатів на муніципальних виборах, щоб через 5 років отримати 2,14 відсотка, або 887 мандатів.

7 квітня 2017 року з лав ВО «Свобода» через розбіжності з однопартійцями в Тернопільській міській раді партії були виключені депутати Роман Навроцький, Ігор Турський та Іван Сороколіт. Останній у 2020 році посів другу сходинку як висуванець партії «Сила людей», отримавши всього 5,88 відсотка, поступившись чинному Тернополя меру-свободівцю Сергію Надалу, який отримав 74,59 відсотка підтримки виборців. Сьогодні І. Сороколіт і І. Турський є позафракційними депутатами міськради, оскільки фракції «Сила людей» більше не існує: вона саморозпустилася. [Натомість](#) Р. Навроцький є членом фракції «Європейська солідарність».

Вибір редакції

Виявлено ще одну небувалу користь кави

[Всі новини](#)

Головне

Популярне

17.04.26 15:06

Американці розгадали таємницю нічних кошмарів

17.04.26 14:16

Озлоблений Путін готовий напасти на Європу вже цієї весни, - WP

17.04.26 14:06

У Білорусі хочуть збудувати дивний туристичний об'єкт

17.04.26 13:48

Найближчі союзники Трампа в Європі розглядають його як «токсичний тягар», — Politico

17.04.26 13:32

В ОП розповіли, коли Спецтрибунал почне повноцінно працювати

17.04.26 13:15

Син Байдена сховався від боргів у Каліфорнії, - ЗМІ

17.04.26 13:06

Реформа БЕБ буксує: ЗМІ пишуть, що у Полтаві скандал

17.04.26 12:51

Трамп заінтригував мирними переговорами з Іраном

17.04.26 12:45

Канадці розповіли про парадоксальну користь молока для дітей

17.04.26 12:16

Росія готує новий наступ на південному сході У ГУР назвали терміни та кількість військ

Електоральний 2019 рік не став для «Свободи» успішним. Балотування голови Секретаріату Руслана Кошулинського в президенти України 31 березня принесло партії 9 місце (1,62 відсотка, або 307 244 голоси виборців), а дострокові парламентські вибори 21 липня того ж року, на яких націоналістичні сили пішли об'єднаним фронтом, принесли партії 2,15 відсотка, або 315 568 голосів. Нагадаю, що тоді до складу першої п'ятірки увійшли лідер Національного корпусу, а нині командир героїчної 3 окремої штурмової бригади Національної гвардії України Андрій Білецький, лідер «Правого Сектору» Андрій Тарасенко і Дмитро Ярош, який до 2015 був лідером «ПС». Тоді у парламенті А. Білецький і Д. Ярош представляли 217 і 39 округи Оболонського району Києва і міста Синельниково, що на Дніпропетровщині. Нардепом стала лише Оксана Савчук від 83 округу в Івано-Франківську. **На момент обрання** до парламенту вона була секретарем міської ради.

Цьому передували утворені союз «Свободи», «Національного Корпусу», «СІЧ14» і «Правого Сектору» і Конгресу Українських націоналістів, який утворився 16 березня 2017 року. Тоді свободівці **почали рятувати** свою політичну репутацію, яка почала псуватися в 2016 році. Так, влітку 2016 року за даними «Української правди» партія «Свобода» засвітилася в амбарній книзі «Партії Регіонів». У ній згадується платіж від нардепа регіонала V-VII Віталія Калюжного, який 4 листопада 2010 року передав комісії «Свободи» кошти у розмірі 200 тис. доларів. Націоналісти **заперечували** цей факт. Пізніше восени того ж року партія потрапила у скандал з фінансуванням. Її основним спонсором став головний бухгалтер Ярослав Пелешак, який **пожертвував** партії 761 400 гривень, будучи на той момент пенсіонером. Цей факт **обурив** НАЗК і суд визнав винним Я. Пелешака у одноосібному фінансуванні політичної сили. Загалом він перерахував близько 2,3 млн грн.

У листопаді 2019 року лави націоналістів залишили нардеп VIII скликання Юрій Левченко і його помічники-консультанти Святослав Кутняк і Прохор Антоненко, які тоді були депутатами Київради від «Свободи». Колишні партійці очікували від С. Кутняка і П. Антоненка складання мандатів. У 2020 році Юрій Левченко заснував нову політичну силу «Народовладдя», яка отримала 0,01 відсотка і три мандати в Онуфріївській селищній раді Олександрійського району Кіровоградської області, де за неї проголосувало 11,54 відсотка, або 579 виборців. Партія **поступилася** «ОПЗЖ», «Слузі народу» і «Батьківщині».

Після 24 лютого 2022 року більшість партійців, зокрема С. Кутняка і П. Антоненка, які є співзасновниками і членами політичної ради партії «Народовладдя», перебувають у лавах Збройних сил і Національної гвардії України. Партія фінансується виключно членами і прихильниками.

У 2020 році ВО «Свобода» посіла 6 місце, отримавши 887 мандатів, або 2,14 відсотка, до яких додалися 17 голів ОТГ. Свободівці отримали мерів в Тернополі, Івано-Франківську, Хмельницькому, де Олександр Симчишин переобрався від власної регіональної сили «Команда Симчишина», яка виступила союзником націоналістів, а також Кам'янця-Подільського. У Івано-Франківській області націоналісти впевнено перемогли, отримавши понад 19,37 відсотка в обласну раду, 6 мерів, зокрема і в обласному центрі з результатом в понад 84,78 відсотка, і 231 мандат в області. Відтоді область вважається електоральним ареалом націоналістів.

Назвемо негативні моменти у діяльності ВО «Свобода», які поховали її надії на політичне майбутнє. Перш за все це співпраця із «ОПЗЖ». Так, після виборів до Сарненської районної ради Рівненської області в листопаді 2020 року почалася політична криза через необрання голови районної ради. Бо, фракції «Слуга Народу», «За майбутнє» і «Сила і честь», які планували утворити коаліцію, не прийшли на дві сесії. Причиною цього стала відсутність представника партії СІЧ Анатолія Остапчука, який відмовився від обласного мандату на користь мандата депутата районної ради. Опозиція в складі фракцій ВО «Батьківщина» «Європейської солідарності», «Радикальної партії Олега Ляшка» і «ОПЗЖ» звинуватили їх у навмисному саботажі. Остаточна коаліція ОПЗЖ, «Свободи», «ЄС» і «РПЛ» утвердилася 29 листопада того ж року, а А. Остапчук не був зареєстрований депутатом райради. Така коаліція склалася, бо «ЗМ», «СН» і «СІЧ» підтримували тодішнього голову ради Володимира Кохана, а їх опоненти представника «ЄС» Ярослава Яковчука, який очолював район з 2015 по 2019 роки. **Сьогодні Я. Яковчук є** головою Сарненської районної ради.

Другий випадок співпраці «Свободи» і «ОПЗЖ» був у Конотопі Сумської області, яку очолює свободівець Артем Семеніхін. У жовтні 2020 він програв самовисуванцю Олександру Луговому, який помер 16 листопада від COVID-19. Внаслідок цього на січень 2021 року були призначені повторні вибори мера, на яких знову А. Семеніхін **переміг**.

Після реваншу А. Семеніхіна ситуація в міській раді Конотопа стрімко змінюється. За інформацією ресурсу «Інша думка» у червні 2021 року коаліція «Свободи» і «ОПЗЖ» на чолі з А. Семеніхіним вирішила всі кадрові питання в міській раді. Фото результатів поіменного голосування надав журналіст Спартак Сергієнко, який публічно заявив про співпрацю націоналістів і посіпак Бойка-Медведчука в Конотопі. Також С. Сергієнко зазначив, що А. Семеніхін того ж року відмовив депутату Конотопської райради Миколі Биркуну у розгляді питання про звернення до Президента України з проханням заборонити «Опозиційну платформу - за життя» і «Партію Шарія». Своє рішення **пояснив** тим, що такі дії не входять до компетенції міської ради.

Повертаємося до Рівненської області, де «Свобода» потрапила у скандал з мобілізацією військовозобов'язаних в період повномасштабної агресії Російської Федерації. 4 серпня 2025 року група молодиків разом з депутатом Костопільської міської ради Андрієм Москвичем двома автомобілями заблокували мікроавтобус Кременецького ТЦК та СП, який перевозив мобілізованого до центру підготовки підрозділів. Група із 6 осіб агресивно намагалася вмовити військовослужбовців передати його нападникам. Серед них був Віктор Москвич, який у міській раді є членом земельної комісії і свободівцем

На популярному турецькому курорті зафіксовано незвичайне природне явище

Новини блогосфери

05.04.26 11:29

«Ухлянт» — не причина, а симптом

05.04.26 11:15

Вирок українському ринку електроенергії

05.04.26 11:06

Захід посиляє сигнал українцям: або легалізуєшся, або пакуй валізи

18.03.26 18:39

Облави ТЦК: після війни ми ще багато років будемо відхаркувати це «необхідне зло»

Опитування

Що ви чекаєте від 2026 року?

- Закінчення війни в Україні
- Глобальну фінансову кризу
- Розвал Європи
- Кінець світу
- Нову пандемію

ГОЛОСУВАТИ

[переглянути результати](#)

Обласна організація ВО «Свобода» на чолі з Анатолієм Бучинським, який є четвертим заступником голови Рівненської обласної ради, **засудила** такий крок і ініціювала відкликання А. Москвича. Зараз Андрій Москвич **залишається** діючим депутатом Костопільської міської ради. За даними ГО Рух «Чесно». Він в 2020 році невдало балотувався в обласну раду за списками «Свободи» як безпартійний. **До цього** політикою не займався. .

Як висновок можна сміливо твердити, що є дві партії ВО «Свобода». Одна партія представлена партійцями, які захищають або захищали Україну на фронтах російсько-української війни, підтвердивши свою проукраїнську позицію. Багато заплатили за неї власним життям. Інша займається політичною боротьбою в тилу, готуючись до політичних баталій, а саме виборів. Серед націоналістів дійсно є справжні патріоти, яких хвилює майбутнє України.

Отож, націоналісти не прижилися серед українського виборця, а сама ВО «Свобода» нехтує кадровою чисткою, яка є важливою для всіх сил. Ключовою проблемою для них є потреба в ротатії керівного складу, який запропонував би націоналістам нову стратегію, спрямовану на подолання регіоналізму. Це зробити буде напросто, оскільки ідеї «Свободи» використовує «Європейська солідарність» Петра Порошенка: питання мови і церкви. Частина активних націоналістів може залишитися в лавах сил оборони, або шукати себе в інших правоцентристських партіях.

Читайте Фразу в Google News (натиснути "Підписатися")

Підпишіться на канали Фрази в [Youtube](#), [Twitter](#), [Instagram](#), [Facebook](#)

Теги:

Коментарі

Статті

16.04.26 09:10

Віце-прем'єр Олексій Чернишов, топ-менеджерка «Київстар» Вікторія Кириленко та інші: чому тисячі кримінальних проваджень в Україні не доходять до вироків

Автор: Андрій Майстренко, для «Фраза»

Дайджест

18.03.26 18:57

Бензопилу винайшли, щоб... різати жінок

Автор: «Фраза»

Теги

Про сайт, реклама

Політика конфіденційності

frazaua@gmail.com

© 2026 рік «Фраза.юа» - найсвіжіші онлайн новини України та світу, авторські статті. Всі права захищені.

При використанні матеріалів обов'язково розміщення прямого та відкритого для індексації посилання на «Фраза.юа», розміщеному не нижче третього абзацу.

Редакція Фраза.юа залишає за собою право не погоджуватись з думкою автора, проте надає свободу слова відповідно до ст. 21, 24 та ст. 34 Конституції України.

